

тътъ — това е едната опорна точка. Трѣбва да се намѣри слѣдующата, за да почнемъ да сновемъ. Така и въ християнския животъ, неутралитетъ се пази до извѣстно врѣме, следъ това трѣбва да започнемъ да воюваме. Имашъ една лоша мисль, то е война; раждашъ се, умирашъ, това е война; богатѣешъ сиромашѣешъ това е война; животътъ отъ единия край до другия е война, само че тая война трѣбва да бѣде обоснована на принципа да печелимъ, а не да губимъ. На Италия тройното съглашѣние или съюза даватъ гаранции, но въ състояние ли сж тѣ да изпълнятъ докрай своитѣ обѣщания? Отде знаемъ, че слѣдъ врѣме нѣма да се откажатъ отъ тия си обѣщания? Единъ вълкъ който ялъ една овца, заклешила се една голѣма кость въ гърлото му, и почналъ да реве. Дохожда му на помощъ единъ шъркелъ, бръкналъ съ своя клонъ въ устата на вълка и му извадилъ костьта, и слѣдъ това му поискалъ да му се отплати за услугата: „Ти се благодари“, му казалъ вълкътъ, „че не ти отхапнахъ врата“. — Това е то гаранция. Ние, които градимъ по сжщия законъ, и ние рѣшаваме единъ великъ въпросъ въ живота. Не само България рѣшава дали да воюва или не, но и ние рѣшаваме съ Небето. Христосъ ни постави на всинца ни въпросъ: съ насъ или противъ насъ? И ние трѣбва да рѣшимъ: съ Христа или противъ Христа? Неутралностъ сега нѣма; има голѣмо състезание въ свѣта, всички воюватъ и всѣки ще трѣбва да иде на една или на друга страна, и ще се рѣши единъ великъ въпросъ. Туѣ което става въ свѣта, става сжщеврѣмено и вжтрѣвъ въ насъ. Сега искамъ само да ви избавя отъ заб-